

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 988/2021
21.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 882/21 од 07.09.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Врању Кж1 149/21 од 29.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 882/21 од 07.09.2021. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Врању Кж1 149/21 од 29.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 119/19 од 12.02.2021. године, окривљени АА, окривљени ББ и окривљени ВВ су на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Истом пресудом приватни тужилац ГГ је обавезан да окривљенима накнади трошкове поступка и нужне издатке на име ангажовања браниоца и то окривљеном АА износ од 70.500,00 динара, окривљеном ВВ износ од 90.000,00 динара и окривљеном ББ износ од 72.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 149/21 од 29.06.2021. године, поводом жалбе пуномоћника приватног тужиоца ГГ, првостепена пресуда је преиначена тако што је према окривљеном АА, окривљеном ББ и окривљеном ВВ, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, због наступања апсолутне застрелости кривичног гоњења одбијена оптужба да су извршили кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Истом пресудом приватни тужилац ГГ је обавезан да окривљенима накнади трошкове – нужне издатке на име ангажовања браниоца и то: окривљеном АА износ од 70.500,00 динара, окривљеном ВВ износ од 90.000,00 динара и окривљеном ББ износ од 72.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде Вишег суда у Врању, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 882/21 од 07.09.2021. године због повреде

закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 265. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да делимично преиначи наведену пресуду у делу која се односи на трошкове кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцима окривљених и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом Вишег суда у Врању, повређен закон из члана 265. став 3. ЗКП, тиме што је Виши суд у Врању наведеном пресудом, утврдио наступање апсолутне застарелости кривичног гоњења, у ком случају није било законског основа да се приватни тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка, с обзиром да одредба члана 265. став 3. ЗКП, прописује да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. и тачка 9. ЗКП, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоцу и пуномоћника из члана 103. став 3. као и награду вештака и стручног саветника, осим ако је поступак обустављен односно оптужба одбијена, због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног тужиоца. Како, према наводима захтева, поступајући суд није утврдио кривицу приватног тужиоца за наступање апсолутне застарелости кривичног гоњења, то није било законског основа за доношење пресуде којом се приватни тужилац обавезује да окривљенима накнади трошкове – нужне издатке на име ангажовања браниоца.

Врховни касациони суд налази да Републички јавни тужилац изнетим наводима захтева да поступајући суд није утврдио кривицу приватног тужиоца за наступање апсолутне застарелости кривичног гоњења окривљених у суштини указује да побијана правноснажна пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања на напред изнете околности што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а не повреду закона из члана 265. став 3. ЗКП, која се истиче као разлог подношења захтева за заштиту законитости.

Како се Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости није позвао на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а Врховни касациони суд одлуку, односно поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања, који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, и није овлашћен да захтев испитује по службеној дужности, то су оцењени као неосновани наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљених АА, ББ и ВВ, повређен закон из члана 265. став 3. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.